

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.II.20.409/2015/3. szám

A Debreceni Ítéltábla dr. ... pártfogó ügyvéd (cím) által képviselt I.rendű felperes neve (cím) felperesnek - ... jogtanácsos által képviselt ... Büntetés-végrehajtási Intézet (cím) I. rendű, a Nemzeti Fejlesztési Miniszter megbízásából dr. ... jogtanácsos (cím) által képviselt Magyar Állam II. rendű alperes ellen kártérítés iránti perében a Miskolci Törvényszék 13.P.20.701/2014/24. sorszámú ítélete ellen a felperes által 25. és 27. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja, a felperes által fizetendő perköltséget az I. rendű alperesnek 200 000 (Kettőszázezer) forintra, a II. rendű alperesnek 100 000 (Egyszázezer) forintra leszállítja; egyebekben helybenhagyja.

A felperes pártfogó ügyvédjének a díját az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes a keresetében az alpereseket egyetemlegesen 20 000 000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérte kötelezni.

Az alperesek az ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság az ítéletével a keresetet elutasította és a felperest az alperesek részére személyenként 800 000 forint perköltség megfizetésére kötelezte. Megállapította, hogy az 1 200 000 forint le nem rótt eljárási illetéket és a pereszes felperes pártfogó ügyvédjének a díját az állam viseli.

Az alperesek perbeli képviseletét ellátó jogi képviselőik munkadíját a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 3. §-a (2) bekezdésének b) pontja alapján, a jogtanácsosi képviseletre tekintettel általános forgalmi adó felszámítása nélkül állapította meg.

A felperes a fellebbezésében az első fokú ítélet részbeni megváltoztatását, az alperesek javára megállapított perköltség I. rendű alperes esetében 50 000 forintra, a II. rendű alperes esetében 40 000 forintra történő leszállítását kérte. Álláspontja szerint a megállapított perköltség az alperesek képviselői által a perben végzett munkára tekintettel eltúlzott. Az elsőfokú bíróság az ügyben három tárgyalást tartott, azok közül az I. rendű alperes két, a II. rendű alperes egy tárgyaláson jelent meg, összesen három beadványt szerkesztettek.

A fellebbezés részben alapos.

A perköltség viselésének a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésében foglalt általános szabálya alól, miszerint a pernyertes fél költségeinek a megfizetésére a pereszes felet kell kötelezni, annyiban van helye kivételnek, amennyiben a 80-83. §-ok eltérően rendelkeznek, vagy a törvény egyéb kifejezett rendelkezése a költséget a per eldöntésétől függetlenül másnak a terhére rója. Azt a körülményt, hogy a perben érvényesített igény kártérítés, a Pp. 81. §-ának (2) bekezdése az esetben méltányolja, ha a felperes legalább részben pernyertes. Ezért a pereszes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján viseli az alperesek perköltségeként a perbeli jogi képviseletüket ellátó jogtanácsosok munkadíját. A munkadíj mértékére - a Pp. 67. §-ának (2) bekezdésére figyelemmel - az Ükr. 3. §-ának (2) bekezdésében foglaltak az irányadók: 10 millió forint feletti, de 100 millió forintot meg nem haladó pertárgyérték esetén a munkadíj 500 000 forint és a 10 millió forint feletti összeg 3 %-a. Ennek megfelelően a per elsőfokú eljárásában az alperesek képviseletét ellátó jogtanácsosok munkadíja 500 000 forint és 300 000 forint, azaz 800 000 forint.

Ezt az összeget a bíróság az Ükr. 3. §-ának (6) bekezdése alapján indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. E rendelkezésből következően a munkadíj meghatározásakor nem kizárólag a pertárgyérték az irányadó, az ügyvédi munkadíjnak a pertárgyértéken kívül az elvégzett munkához kell igazodnia. Ezért a fellebbezés tárgyává tehető nem csupán a mérséklés ténye, illetve annak a mértéke, hanem - mint a jelen esetben - a mérséklést engedő jogszabályi rendelkezés alkalmazásának a mellőzése is. A másodfokú bíróság pedig a fellebbezés folytán reformatórius jogkörében eljárva felülvizsgálhatja és indokolt esetben megváltoztathatja az elsőfokú bíróság által az Ükr. 3. §-a (6) bekezdésében foglalt szabály alkalmazásának a mellőzésével megállapított ügyvédi munkadíjat.

A bíróság a jogszabályi felhatalmazás alapján mérlegelés tárgyává teszi az ügyvéd perben végzett tevékenységét és diszkrecionális jogkörében mérsékli a jogszabály szerinti munkadíjat. Szükséges a pertárgyértékhez kötött ügyvédi munkadíj mérséklésének a bírói mérlegelése abban az esetben, ha a per tárgyának az értéke, mint a jelen esetben is, kimagaslóan magas.

Az ítélet tábla a perköltségigényt a Pp. 67. § (2) bekezdésére hivatkozással az Ükr. 3. § (2) bekezdés b) pontja szerint érvényesítő jogi képviselők munkadíjának a megállapítása során azt vizsgálta, hogy részükről az alperesek perbeli képviseletének az ellátása a kereseti tényállás, az ügy ténybeli és jogi alapja, bonyolultsága folytán igényelt-e - annak nehézségei miatt - időigényes ténybeli és jogi felkészülést.

A felperes kereseti tényállítása szerint a T.-i Rabkórház orvosi jelentése értelmében a szabadságvesztés büntetésének a végrehajtása során csak könnyű fizikai munkakörben volt foglalkoztatható, részére alsó ágyas és földszinti elhelyezést kellett volna biztosítani. Ennek hiányát mozgáskorlátozott rokkantnyugdíjasként két éven át elszenvedett, egészségromlásával, életvitele tartós és súlyos elnehezülésével járó kíméletlen bánásmódnak állította.

Az alperesek az első tárgyalást megelőzően írásban terjesztettek elő érdemi ellenkérelmét a kereset elutasítása iránt.

Az I. rendű alperes megjelölte a felperes által fogvatartottként nála eltöltött időtartamokat, a fogvatartottak egészségügyi ellátásáról és a szabadságvesztés, valamint a fogvatartottak munkáltatásának a szabályairól szóló jogszabályi rendelkezés felhívásával előadta a befogadását követően kivizsgált felperes számára a munkakör kijelölésének a körülményeit. Csatolta és a beadványában értékelte a tényelőadását alátámasztó okiratait: a fogvatartott felperes által előterjesztett kérelmeket, az orvosi napló releváns bejegyzéseit.

A II. rendű alperes a kárfelelőssége törvényi feltételei kapcsán a kereseti tényállítás értékelésével indokát adta annak, hogy a fogvatartás kapcsán érvényesített kárigényért miért nem tartozik helytállni.

Az I. rendű alperes képviselője jelen volt az elsőfokú bíróság által tartott öt tárgyaláson, a II. rendű alperes képviselője a 2014. október 6-án megtartott első, és a 2015. február 16-i tárgyaláson jelent meg. Az I. rendű alperes a 2015. január 7-én megtartott tárgyalást követően írásbeli előkészítő iratban is nyilatkozott a felperes tárgyalást megelőzően előterjesztett beadványára, további iratokat csatolt.

Az ítéletábra szerint az ügy a ténybeli és a jogi alapját tekintve nem bonyolult, a képviselet ellátása az alperesek által foglalkoztatott jogi képviselők számára szakmai nehézséget nem jelentett. A releváns okirat bizonyítékok az I. rendű alperesnél keletkeztek, azok beszerzése, értékelése időigényes, magas szintű jogi előkészítő munkát, ténybeli és jogi felkészülést nem igényelt. A II. rendű alperes perbeli védekezése az igény vele szembeni érvényesíthetősége keretei között maradt.

Mindez és a tárgyalásokon való jelenlét, az előkészítő iratok száma, a 2015. február 16-i tárgyaláson egy tanú meghallgatására korlátozott, emiatt a perben aktív közreműködést nem igényelt bizonyítás lefolytatása olyan körülmények, amelyek indokolták a pertárgyértékhez kötött ügyvédi munkadíj mérséklését.

A fent kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének a fellebbezett rendelkezését - a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján tárgyaláson kívül hozott határozatával - a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben, a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, a felperes perköltség fizetési kötelezettségét leszállította.

A felperes személyes költségmentessége és az alperesek személyes illetékmentessége folytán meg nem fizetett fellebbezési illetéket a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban tárgyú 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (1) bekezdése és 14. §-a, és az érdemben pervesztes felperes pártfogó ügyvédjének a díját a Pp. 84. § (1) bekezdés b) pontja alapján az állam viseli.

D e b r e c e n, 2015. szeptember 15.

Dr. Csiki Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Kocsis Ottilia s.k. előadó bíró, Dr. Veszprémy Zoltán s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -